

مقایسه اروینیا‌های پکتولیتیک سیب‌زمینی در استان فارس

A comparative study on pectolytic erwinias isolated from potato in the Fars province

اسفندیار ظهور پراک*، حشمت‌اله رحیمیان، و ضیاء‌الدین بنی‌هاشمی

بخش گیاهپزشکی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه مازندران، ساری، بخش گیاهپزشکی،

دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز

پذیرش ۸۶/۸/۲۸

دریافت ۸۲/۱۱/۱۱

چکیده

نمونه‌های ساقه و غده‌های سیب‌زمینی با علائم ساق سیاه و پوسیدگی نرم در سال‌های ۱۳۷۴ و ۱۳۷۵ از مزارع سیب‌زمینی مناطق مختلف استان فارس جمع‌آوری و *Erwinia* های مولد پوسیدگی نرم از آنها جدا سازی شد. براساس یکصد آزمون فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی انجام شده، استرین‌های جدا شده در چهار گروه مختلف قرار گرفتند. دو گروه از آنها که به عنوان *Pectobacterium carotovorum* subsp. *carotovorum* (*Pcc*) و *Pectobacterium atrosepticum* (*Pa*) شناسایی شدند در اکثر مناطق نمونه‌برداری شده وجود داشتند. ولی دو گروه دیگر که از نظر برخی خصوصیات فنوتیپی با مشخصات ذکر شده برای گونه و زیر گونه‌های اروینیا‌های پوسیدگی نرم مطابقت نداشتند از نمونه‌های آلوده پاره‌ای مناطق جدا گردید. جدایه‌های دو گروه فوق از نظر تعدادی از خصوصیات کلیدی گونه و زیر گونه‌های شناخته شده متمایز بودند و بینابین آنها قرار می‌گیرند. براساس آنالیز عددی و ترسیم دندروگرام ارتباط جدایه‌ها و گروهها مشخص گردید. جدایه‌های گروه سوم بیشترین شباهت (۸۴ درصد) را به *Pcc* و جدایه‌های گروه ۴ بالاترین شباهت (۷۴ درصد) را به *Pa* داشتند.

* مسئول مکاتبه

نقوش متفاوت الکتروفورزی پروتئین‌های جدایه‌ها در گروه‌های چهار گانه نیز بیانگر تنوع و تفاوت قابل ملاحظه آنها بود. این نقوش از نقوش جدایه‌های شناخته شده *Pcc* و *Dickeya chrysanthemi* (استرین ذرت) نیز متمایز بود.

واژه‌های کلیدی: *Pectobacterium*, *Dickeya*, پوسیدگی نرم

مقدمه

پوسیدگی نرم باکتریایی اولین بار از ریشه هویج به وسیله جونز (رجوع شود به Graham 1964) از آمریکا گزارش شد. سپس Van Hall از هلند و Apple از آلمان بطور مستقل بیماری ساق سیاه سیب‌زمینی (potato black leg) را گزارش کردند (نقل از Graham 1964). از ویژگی‌های اصلی باکتری‌های مولد پوسیدگی نرم (soft rot bacteria) تولید و ترشح آنزیم‌های منهدم کننده دیواره سلولی، به ویژه آنزیم‌های پکتیناز یا پکتولیتیک (pectolytic enzymes) است که موجب لهانیده شدن بافت‌های گیاهی می‌گردند (Barras et al. 1994). باکتری‌های مولد پوسیدگی‌های نرم در خانواده‌های *Enterobacteriaceae* و *Pseudomonadaceae* قرار داشته و شامل گونه‌های *Pectobacterium* (قبلاً *Erwinia*) (Gardan et al. 2003, Hauben et al. 1998) و *Pseudomonas* هستند (Fahy & Persley 1983, Schaad et al. 2001).

پکتو باکتریوم‌ها یا اروینیا‌های پوسیدگی نرم روی طیف وسیعی از گیاهان به ویژه گونه‌های دارای اندام‌های ذخیره‌ای یا آبدار و گوشتی بیماریزا بوده و محدودیت یا ویژگی میزبانی (host specificity) چندانی ندارند. این باکتری‌ها می‌توانند مستقلاً و یا به کمک سایر انگل‌ها اندام‌های مختلف گیاهی را آلوده نمایند (Barras et al. 1994). گونه‌های پکتوباکتریوم به عنوان عامل ایجاد پوسیدگی نرم، پژمردگی و لکه برگی از گیاهان مختلف اعم از گیاهان زینتی مانند داودی (*Chrysanthemum* spp.)، بنفشه آفریقائی (*Saintpaulia ionantha* H.Wendl)، و دیفن باخیا (*Dieffenbachia* spp.) گیاهان زراعی از جمله ذرت (*Zea mays* L.)، سیب‌زمینی (*Solanum tuberosum* L.)، کلم چینی (*Brassica chinensis*)، آناناس (*Ananas comosus* L.) و گوجه‌فرنگی (*Lycopersicon esculentum* Mill) جدا شده‌اند (Dickey 1979).

به دلیل وجود تفاوت قابل توجه بین پکتوباکتریوم‌ها و اروینیا‌های واقعی (true erwinias)

یا گروه *amylovora* (*amylovora* group) دای این دسته از اروینیاها را در گروه جداگانه‌ای به نام اروینیا‌های پوسیدگی نرم قرار داد (Dye 1968, 1969).

برنر و همکاران (Brenner *et al.* 1973) با انجام DNA hybridization روی اروینیاها و نیز تعدادی از گونه‌های متعلق به جنس‌های مختلف خانواده *Enterobacteriaceae* نشان دادند که جدایه‌های دو گونه *Erwinia carotovora* و *Erwinia chrysanthemi* از نظر شباهت یا همولوژی DNA (DNA homology)، از یکدیگر واز بقیه گونه‌های این خانواده متمایز هستند؛ و با وجود پیشنهاد غیر رسمی والدی (Waldee 1945) در نامیدن اعضاء این گروه به عنوان *Pectobacterium* از تغییر نام جنس اجتناب نمودند. در تعیین ارتباط فیلوژنتیکی گونه‌های *Erwinia* براساس توالی ژن RNA ریپوزومی 16S، *E. chrysanthemi* و ۳ زیر گونه *E. carotovora* (*wasabiae*, *carotovora*, *betavasculatorum*) با هم ولی جدا از گونه‌های دیگر جنس گروه بندی شدند (Kwon *et al.* 1997). هابن و همکاران (Hauben *et al.* 1998) نیز با مقایسه توالی‌های ژن 16S rRNA و آنالیز چربی‌های سلولی گونه‌ها و زیر گونه‌های *Erwinia*، *Pantoea* و سایر جنس‌های خانواده *Enterobacteriaceae* گونه‌های *Erwinia* را در ۳ گروه مختلف و متمایز از گروه *Pantoea* قرار دادند. گونه‌ها و همچنین زیر گونه‌های پکتولیتیک را در جنس *Pectobacterium* و بقیه گونه‌ها را در جنس‌های *Erwinia* و *Brenneria* طبقه بندی نمودند. گونه‌ها و زیر گونه‌های *Pectobacterium* به اسامی:

Pectobacterium carotovorum subsp. *carotovorum* (Pcc)
Pectobacterium carotovorum subsp. *atrosepticum* (Pca)
Pectobacterium carotovorum subsp. *betavasculatorum* (Pcb)
Pectobacterium carotovorum subsp. *odoriferum* (Pco)
Pectobacterium carotovorum subsp. *wasabiae* (Pcw)
P. chrysanthemi (Pch)
P. cypripedii (Pcy)
P. cacticidum (Pct)

نامگذاری شدند (Hauben *et al.* 1998).

اخیرا گاردان و همکاران (Gardan *et al.* 2003) با بررسی‌های سرولوژیکی، همولوژی DNA و ویژگی‌های فنوتیپی و نیز مقایسه توالی‌های ژن 16S rRNA زیر گونه‌های گونه " *P. carotovorum* پیشنهاد کرده‌اند که زیر گونه‌های *Pca*, *Pcb*, *Pcw* به گونه ارتقاء یافته و به

ترتیب *P. atrosepticum*، *P. betavascularum* و *P. wasabiae* نامیده شوند و فقط *Pcc* و *Pco* در سطح زیر گونه باقی بمانند.

متعاقباً "سمسون و همکاران (Samson et al., 2005) تعدادی از گونه‌ها و نیز پاتوارهای شناخته شده را از جنس *Pectobacterium* به جنس جدید *Dickeya* منتقل نمودند. مهم‌ترین گونه‌های توصیف شده جنس اخیر *Dc*، *D. chrysanthemi*، *D. dieffenbachiae* (Dd)، *D. zeae* (Dz) و *D. dianthicola* (Ddi) هستند گونه‌های *P. atrosepticum* (عامل ساق سیاه سیب‌زمینی) و *P. betavascularum* (عامل نکروز چغندر قند) *Dc* (عامل پوسیدگی ساقه ذرت و طیفی از گیاهان دیگر و نیز عامل لکه برگ در محصولات باغی و زیتنی)، زیر گونه *Pcc* (عامل پوسیدگی نرم و لکه برگ در طیف گسترده‌ای از محصولات زراعی، باغی و زیتنی)، انتشار وسیعی در کشورهای مختلف دارند (Bradbury 1986, Fahy & Persley 1983). در مقابل *P. wasabiae* (عامل پوسیدگی ریزوم‌های *Eutrema wasabi* در ژاپن) (Goto & Matsomoto 1987)، *Pco* (عامل پوسیدگی نرم ریواس، *Cichorium intybus* L. در اروپا) (Gallois et al. 1992)، *Pcy* (عامل پوسیدگی قهوه ای ارکیدها) (Bradbury 1986) و *Pct* (عامل پوسیدگی ساقه کاکتوس در آمریکا) (Alkorn et al. 1991) در دنیا گسترش محدودی دارند.

در ایران اولین بار حج‌آورد (Hedjarood 1967) پوسیدگی نرم غده سیکلامن را بررسی و عامل بیماری را گونه‌ای از *Pectobacterium* معرفی کرد. متعاقب آن امانی (Amani 1967) نیز از غده‌های آلوده سیکلامن باکتری عامل بیماری را جدا کرده و براساس ویژگی‌های مورفولوژیکی و بیوشیمیایی *E. carotovora* (*P. carotovora*) تشخیص داد. بررسی‌هایی روی پوسیدگی نرم غده و ساق سیاه سیب‌زمینی توسط بهار و دانش (Bahar & Danesh 1986) در اصفهان و فریدونی (Ferydoni 1994) روی غده‌های جمع‌آوری شده از مناطق مهم سیب‌زمینی کاری کشور انجام شده است و زیرگونه‌های *Pca* و *Pcc* به عنوان عامل بیماری معرفی گردیده اند. عرب و رحیمیان (Arab & Rahimian 1982) عامل لکه برگ و پوسیدگی ساقه دیفن باخیا و رحیمیان و طالعی (Rahimian & Talei 1995) عامل لکه برگ زینق (*Iris* spp.) را در مازندران *Pcc* معرفی نمودند. گونه *Dc* نیز به عنوان باکتری عامل پوسیدگی ساقه ذرت از فارس و مازندران گزارش گردیده است (Banapoor & Amani 1986, Masumi & Izadpanah 1988).

در برخی از بررسی‌های انجام شده روی جدایه‌های *Pcc* در ایران، جدایه‌ها ویژگی‌های خاص و متمایزی از *Pcc* و دیگر زیر گونه‌های *Pc* استاندارد داشته‌اند (Ferydoni و رحیمیان منتشر نشده). در استان خوزستان نیز جدایه‌های *Pcc* و *Dc* توسط سلطانی‌نژاد و همکاران مورد بررسی قرار گرفته‌اند (Soltani-Nejed *et al.* 2005). هدف این تحقیق بررسی دامنه تغییرات و تنوع جدایه‌های عامل پوسیدگی نرم سیبزمینی در مناطق مهم زیر کشت این محصول در استان فارس بوده است.

روش بررسی

نمونه‌برداری و جداسازی

از مزارع مختلف سیبزمینی مناطقی از فارس شامل حاشیه دریاچه مهارلو، آباد، ده بید، اقلید، داریون و خرامه و جلگه رخ خراسان در طول فصول زراعی ۷۵-۷۴ بازدید شد در هر منطقه از چندین مزرعه و از هر مزرعه از تعدادی بوته با علائم بیماری پوسیدگی غده و ساق سیاه نمونه‌برداری به عمل آمد. همچنین غده آلوده سیبزمینی و هویچ از بازار شیراز و ریشه‌های چغندر قند از مزارع جمع‌آوری و به آزمایشگاه منتقل گردید. جهت جداسازی عامل بیماری، اندامهای آلوده یک بار توسط آب معمولی و دوبار با آب مقطر شستشو داده شدند و سپس قطعاتی از قسمت‌های آلوده جدا و در تشک پتری استریل حاوی چند میلی لیتر آب مقطر استریل خرد شد. بعد از ۱۰ تا ۱۵ دقیقه نگهداری در دمای آزمایشگاه، یک لوپ از سوسپانسیون حاصل روی محیط *EMB* (ائوزین متیلن بلوآگار) کشت گردید و تشک‌ها در دمای ۲۷ تا ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. پس از ۲ تا ۳ روز کلنی‌های ریز و نسبتاً برجسته با سایه سبز متالیک جدا و روی محیط یاده شده تکثیر گردیدند. جهت اطمینان از خلوص، دوباره باکتری روی محیط *EMB* یا آگار غذایی (*nutrient agar*) مخطط شد. با مایه زنی روی برش‌های سیبزمینی، جدایه‌های ایجاد کننده لهیدگی از باکتری‌های دیگر متمایز و انتخاب گردیدند. برای نگهداری کوتاه مدت، جدایه‌ها روی محیط آگار غذایی به مدت ۲۴ ساعت کشت و پس از افزودن پارافین در دمای ۴ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. یک نمونه از هر جدایه نیز لیوفی لایز (*lyophilize*) گردید.

از جدایه‌های شناخته شده *Pcc* (جدایه‌های ۱۰۳ و ۱۱۱ زنیق)، *Dc* (جدایه‌های ۴۲۱ ذرت) و *Pa* (جدایه ۱۱ سیب‌زمینی) موجود در مجموعه کشت‌های آزمایشگاهی باکتری‌شناسی دانشکده کشاورزی ساری به عنوان استاندارد در اکثر آزمون‌ها استفاده شد.

آزمونهای فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی

شکل پرگنه روی محیط EMB بررسی گردید. واکنش گرم (Gram reaction) جدایه‌ها با روش‌های حلالیت در محلول پتاس ۳٪ (Suslow *et al.* 1982) و رنگ‌آمیزی تاژک با روش نیترا ت نقره (Rhodes 1958) تعیین شد. آزمون هوازی و بی هوازی به روش هیو و لایف سن (Hugh & Leifson 1953) و لهاندن ورقه‌های سیب‌زمینی به روش شاد (Schaad 2001) انجام گردید.

آزمون اوره از به روش کریستنسن (Christensen 1946) صورت گرفت. تحمل نمک طعام به روش شاد (Schaad 2001) و تولید اندول، داکسی ریونوکلناز و فنیل آلانین د آمیناز به روش گراهام و هاجکیس (Graham & Hodgkiss 1967) انجام شد. سایر آزمونهای بیوشیمیایی و تغذیه‌ای به روش‌های یاد شده قبلی (Rahimian 1994) صورت گرفت.

توانایی جدایه‌ها در استفاده از مواد آلی مختلف به عنوان منبع کربن با استفاده از محیط آیرو و همکاران (Ayer *et al.* 1919) و با افزودن آگار به غلظت ۱/۲ درصد و عصار مخمر به غلظت ۰/۱ درصد تعیین شد. منابع کربن با روش تندال (Tyndallization) یا عبور از فیلترهای میلی‌پور (millipore) استریل گردید و به غلظت نهایی ۰/۵ تا ۰/۱ درصد به محیط پایه اضافه شد. برای بررسی قابلیت جدایه‌ها در استفاده از آمینواسیدها و دیگر ترکیبات از ته به عنوان منبع ازت، از محیط پایه آیر و همکاران با تغییراتی استفاده شد. فسفات پتاسیم به جای فسفات آمونیوم به کار برده شده و گلوکز به غلظت نهایی یک درصد به آن اضافه گردید. نمونه‌های کشت شده در دمای °C ۲۷ تا ۴ هفته نگهداری و نتایج به طور هفتگی ارزیابی شد.

به منظور گروه بندی جدایه‌های به دست آمده و ترسیم دندروگرام (Dendrogram) از روش (Principal component analysis) استفاده شد (Farshadfar 1991). جهت دسته بندی (Clustering) از روش Ward استفاده شد و دندروگرام براساس متغیرهای (آزمونهای) مورد بررسی (در محیط SPSS) ترسیم شد.

بیماریزائی

بیماری‌زایی جدایه‌ها براساس قابلیت تولید پوسیدگی نرم و ساق سیاه روی غده و ساقه سیبزمینی و ریشه چغندر قند و ایجاد آب سوختگی و نکروز در برگ گیاه دیفن باخیا ارزیابی شد. بدین منظور بوته‌ها و غده‌های سیبزمینی در گلدان‌های دارای خاک استریل (مخلوط مساوی خاک باغچه و ماسه) در شرایط گلخانه کاشته و نگهداری گردیدند.

سوسپانسیون جدایه (با دانسیته نوری ۰/۱ در ۶۰۰ نانومتر) به کمک سرنگ به زیر پوست سیبزمینی و ریشه چغندر قند و حاشیه برگ دیفن باخیا تزریق شد و یا به وسیله لوله‌های (Haematocrit) در ساقه‌های سیبزمینی مایه‌زنی شدند. گلدانها در شرایط گلخانه نگهداری و تا دو ماه پس از مایه‌زنی ارزیابی شدند.

الکتروفورز پروتئینهای سلولی

استرین‌ها روی محیط آگار غذایی کشت و به مدت ۴۸-۲۴ ساعت در دمای اتاق، نگهداری گردیدند. کلنی‌ها در آب مقطر سوسپانسیون شده و دانسیته نوری (OD) آنها در ۶۰۰ نانومتر به ۰/۸-۱ واحد تنظیم گردید. پروتئینهای سلولهای باکتری با افزودن بافر نمونه حاوی SDS (سدیم دودسیل سولفات) و مرکاپتواتانول (Mercaptoethanol) به ترتیب با غلظت ۱ و ۲ درصد استخراج گردید و پس از جوشاندن به مدت دو دقیقه آماده الکتروفورز شدند. الکتروفورز در ژل ۱۰ درصد پلی آکریل آمید (polyacrylamide) و در حضور SDS براساس سیستم ناپوسته لملی (Laemmli 1970) صورت گرفت. سایر شرایط الکتروفورز و نحوه رنگ آمیزی ژل با کومازوی بلو (Comassie blue) قبلا شرح داده شده است (Rahimian 1994).

نتیجه

از کشت بافت‌های سیبزمینی، چغندر قند، هویج و غده‌های سیکلامن کلنی‌های ریز برجسته با حاشیه منظم، گاهی نامنظم و با سایه سبز متالیک جدا و خالص‌سازی شد. سلولهای باکتری‌های جداسازی شده میله‌ای، گرم منفی، بی‌هوازی اختیاری، متحرک، دارای چندین تاژک محیطی و قادر به لهانیدن ورقه‌های سیبزمینی بودند. دمای مناسب رشد آنها ۲۷-۳۰ درجه سانتیگراد بود.

تمامی جدایه‌ها اکسیداز منفی، کاتالاز مثبت و اوره آز منفی و قادر به تولید گاز H_2S از

سیستین و تیوسولفات سدیم بودند. همچنین نمک طعام ۵٪ و ۵ درصد را تحمل نموده ولی توئین ۸۰ را هیدرولیز نکردند. هیچ یک از جدایه‌ها روی محیط King B رنگدانه فلورسنت تولید نکردند. در تولید گاز از گلوکز، هیدرولیز نشاسته، ژلاتین، اسکولین، تولید اندول و حساسیت به اریتروماکسین واثر روی شیر لیت‌موس واکنش‌های یکسانی نشان ندادند. تمامی جدایه‌ها از قندهای ساکارز، D گلوکز، سالیسین، تری هالوز، آرابینوز، L رامنوز، D زایلوز، D فروکتوز و لاکتوز استفاده و اسید تولید نمودند. از ملی بیوز و D رافینوز به ترتیب ۹۴ و ۹۲ درصد از جدایه‌ها استفاده و اسید تولید نمودند از قندهای گالاکتوز ۹۸٪، سوربیتول ۹۰٪، آمیگدالین ۸۸٪ و دکسترین ۸۲٪، مالتوز ۷۴٪، اینولین ۶۶٪، آلفا میتل دی گلوکوزید ۵۰٪، پالاتینوز ۴۰٪ و اینوزیتول ۳۸٪ از جدایه‌ها استفاده و تولید اسید نمودند. کلیه آنها قادر به استفاده از نمک لاکتات بودند از نمک‌های سیترات ۹۶٪، استات ۹۴٪، گالاکتورانات ۴۲٪ و مالونات ۷۲٪ جدایه‌ها بعنوان منبع کربن استفاده نمودند فقط ۱۲٪ از جدایه‌ها قادر به استفاده از تارتارات بودند (جدول ۲)، میزان و محل جمع‌آوری نمونه‌های آلوده پوسیدگی نرم و ساق سیاه بر حسب گروه‌های بدست‌آمده از طریق Principal component analysis (Farshadfar 1991) در جدول ۱ خلاصه شده‌اند.

جدول ۱- میزان و محل جمع‌آوری نمونه‌های آلوده به پوسیدگی نرم در گروه‌های مختلف براساس ویژگی‌های فنوتیپی

Table 1. Source and location of samples infected with bacterial isolates of different phenotypic groups

شماره جدایه Isolates No.	گیاه Plants	محل جمع‌آوری Location	تعداد نمونه‌ها No of samples
گروه اول (Phenon 1)			
1	سیب‌زمینی (Potato)	ده بید Deh Beed	2
2	سیب‌زمینی (Potato)	ده بید Deh Beed	3
3	سیب‌زمینی (Potato)	اقلید Eqlid	1
4	سیب‌زمینی (Potato)	اقلید Eqlid	2
5	سیب‌زمینی (Potato)	اقلید Eqlid	2
6	سیب‌زمینی (Potato)	مشهد Mashad	3

Table 1. (continued)		جدول ۱- (ادامه)	
7	سیبزمینی (Potato)	Mashad مشهد	3
8	سیبزمینی (Potato)	Mashad مشهد	4
9	سیبزمینی (Potato)	Mashad مشهد	2
10	سیبزمینی (Potato)	Mashad مشهد	2
11	سیبزمینی (Potato)	Deh Beed ده بیده	3
12	سیبزمینی (Potato)	Deh Beed ده بید	3
گروه دوم (Phenon 2)			
13	سیبزمینی (Potato)	Abadeh آباده	3
14	سیبزمینی (Potato)	Badjgah باجگاه	1
15	سیبزمینی (Potato)	Badjgah باجگاه	1
16	هویج (Carrot)	Shiraz stores انبار شیراز	4
17	شلغم (Turnip)	Shiraz stores انبار شیراز	3
18	چغندر قند (Sugar beet)	Fasa فسا	3
19	سیبزمینی (Potato)	Deh Beed ده بید	1
20	سیبزمینی (Potato)	Deh Beed ده بید	2
21	سیبزمینی (Potato)	Deh Beed ده بید	1
گروه سوم (Phenon 3)			
22	سیبزمینی (Potato)	Abadeh آباده	2
23	سیبزمینی (Potato)	Abadeh آباده	3
24	سیبزمینی (Potato)	Abadeh آباده	3
25	سیبزمینی (Potato)	Abadeh آباده	3
26	سیبزمینی (Potato)	Kolbeh saadi کلبه سعدی	2
27	سیبزمینی (Potato)	Kolbeh saadi کلبه سعدی	2
28	سیبزمینی (Potato)	Kolbeh saadi کلبه سعدی	3

Table 1. (continued)		جدول ۱- (ادامه)	
29	سیبزمینی (Potato)	شیراز Shiraz	2
30	سیبزمینی (Potato)	اقلید Eqlid	2
31	سیبزمینی (Potato)	مهارلو Maharlo	3
32	سیبزمینی (Potato)	مهارلو Maharlo	3
33	سیبزمینی (Potato)	مهارلو Maharlo	2
34	سیبزمینی (Potato)	باجگاه Badjgah	1
35	چغندر قند (Sugar beet)	فسا Fasa	2
گروه چهارم (Phenon 4)			
36	سیبزمینی (Potato)	آباده Abadeh	2
37	سیبزمینی (Potato)	آباده Abadeh	3
38	سیبزمینی (Potato)	شیراز Shiraz	2
39	سیبزمینی (Potato)	شیراز Shiraz	3
40	سیبزمینی (Potato)	ده بید Deh Beed	3
41	سیبزمینی (Potato)	مهارلو Maharlo	3
42	سیبزمینی (Potato)	مهارلو Maharlo	3
43	سیبزمینی (Potato)	مهارلو Maharlo	2
44	سیبزمینی (Potato)	باجگاه Badjgah	3
45	سیبزمینی (Potato)	باجگاه Badjgah	1
46	سیبزمینی (Potato)	باجگاه Badjgah	1
47	سیبزمینی (Potato)	باجگاه Badjgah	3
48	سیکلامن وحشی (Cyclamen)	جنگل ساری Sari forest	3
49	سیبزمینی (Potato)	کلبه سعدی Kolbeh saadi	2
50	سیبزمینی (Potato)	کلبه سعدی Kolbeh saadi	3
51	سیبزمینی (Potato)	کلبه سعدی Kolbeh saadi	3

نتایج خصوصیات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی ۵۱ جدایه حاصل از ۱۲۵ نمونه سیبزمینی، چغندر قند، هویج، سیکلامن و شلغم در جدول ۲ خلاصه شده است. جدایه‌ها براساس آنالیز عددی و با توجه به خصوصیات مهم فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی در چهار گروه قرار گرفتند (جدول ۲ و شکل ۱).

جدایه‌ها براساس شکل کلنی، رنگ آمیزی گرم، تحرک، لهاندن ورقه‌های سیبزمینی، احیاء نترات، عدم تولید آنزیم اوره آز و لسیتیناز و استفاده از گلوکز در شرایط بیهوازی و استفاده از قندهای ساکارز، فروکتوز، گلوکز، ریوز، اینوزیتول و پالاتینوز در گونه *Pectobacterium carotovorum* قرار گرفتند.

پراکندگی اروینهای مولد پوسیدگی نرم در گروه‌های بدست آمده به علت اختلاف در برخی آزمون‌ها و نیز اختلاف در تولید اسید و استفاده از قندهای مختلف می باشد، خصوصیات افتراقی گروه‌ها در جدول ۳ منعکس شده است.

کلیه جدایه‌ها نسبت به وانکومایسین، آمپی سیلین، آموکسی سیلین، تتراسیکلین و استرپتومایسین مقاوم بودند. سایر آنها در برابر اریترومایسین، کاربنی سیلین، توپرامایسین، جنتامایسین و سفالکسین واکنشهای مقاوم، حساس و نسبتاً حساس را نشان دادند.

آزمون بیماریزایی

تمامی جدایه‌ها در دمای ۲۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد در غده‌های سیبزمینی پوسیدگی ایجاد نمودند. فقط ۱۲٪ آنها قادر به ایجاد آب سوختگی، نکروز و لهیدگی در برگ دیفن باخیا شدند. جدایه‌هایی که به ساقه سیبزمینی مایه‌زنی شده بودند، ساق سیاه ایجاد نکردند. چند جدایه در ریشه چغندر قند پوسیدگی نرم ایجاد نمودند. در غده، ساقه و برگ‌های مایه‌زنی شده با آب مقطر استریل (شاهد) هیچ گونه علائمی مشاهده نشد.

الکتروفورز پروتئینهای سلولی

نقوش الکتروفورزی جدایه‌ها با یکدیگر و همچنین با جدایه شناخته شده *Pcc* (جدایه زنبق ۱۱ و ۱۰۸ *Pcc*) *Dc* (جدایه ذرت ۵۲ و ذرت ۴۱۹) و *Pa* (فریدن ۵۴) مقایسه شد. نقوش الکتروفورزی تعدادی از جدایه‌های هر گروه کاملاً یکسان و در برخی جدایه‌ها از نظر محل قرار گرفتن نوارهای اصلی و فرعی تفاوت داشتند (شکل ۲). شباهت بعضی از جدایه‌های گروه اول به جدایه‌های گروه سوم بیشتر بود. جدایه‌های ۴۷ و ۱۹ از گروه دوم دارای شباهت

بالا بوده و احتمالاً دو جدایه مختلف یک زیر گونه هستند. شباهت دو جدایه از گروه سوم (۲۳ و ۲۴) به هم ۸۴ درصد بود و شباهت جدایه‌های ۴۷، ۴۶، ۳۹ و ۳۷ از گروه چهارم با هم زیاد و درصد شباهت آنها با استفاده از فرمول ضریب تشابه ساده (Simple matching coefficient) (Colwel & Austin 1981) (S_{sm}) به یکدیگر ۹۲٪ محاسبه گردید (شکل ۲). شباهت چهار جدایه فوق با *Dc* (جدایه ذرت ۴۲۱) ۵۵ درصد بود. دو جدایه از زیرگونه *Pcc* (زنبق ۱۰۳ و زنبق ۱۱) کاملاً یکسان ولی با تمام جدایه‌های موجود در گروهها از نظر تعداد نوارهای اصلی و فرعی تفاوت محسوس داشتند (شکل ۲) ضریب تشابه آنها با برخی از جدایه‌ها در گروههای یک تا چهار به ترتیب ۲۴ درصد، ۵ درصد، ۲۹ درصد و ۱۲ الی ۲۱ درصد بود.

جدول ۲- ویژگی‌های فنوتیپی و گروه بندی پکتوباکتریوم های جدا شده از سیب زمینی و سایر گیاهان

Table 2. Phenotypic features and grouping of the strains of *Pectobacterium* isolated from potato and other plants

درصد جدایه‌های مثبت جدایه‌ها در هر گروه (Phenon)				Characteristic	خصوصیت
% strains positive in each group					
1 (12)	2 (9)	3 (14)	4 (15)a		
0	0	0	0	Gram reaction	واکنش گرم
100	100	100	100	Potato rot	لهاندن ورقه های سیب زمینی
100	100	100	100	O/F	رشد بی هوازی
100	100	100	100	Catalase	کاتالاز
0	0	0	0	Oxidase	اکسیداز
0	44	0	0	Starch hydrolysis	هیدرولیز نشاسته
42	0	57	54	Gelatin hydrolysis	هیدرولیز ژلاتین
58	78	86	86	Esculin hydrolysis	هیدرولیز اسکولین
0	0	0	0	Tween-80 hydrolysis	هیدرولیز توئین ۸۰

Table 2. (continued)				جدول ۲- (ادامه)	
0	0	0	0	Lecithin hydrolysis	هیدرولیز لستین
0	0	35	46	Casein hydrolysis	هیدرولیز کازئین
0	0	0	0	Urease	اوره آز
100	100	100	100	Nitrate reduction	احیاء نیترات
				Action on Litmus milk:	اثر روی لیتموس
100	100	100	100	Acid reaction	واکنش اسیدی
25	11	21	94	Reduction of litmus	احیاء لیتموس
84	67	86	100	Acid curd	ایجاد لخته اسیدی
67	89	42	20	Arginine utilization	مصرف آرژینین
17	0	0	80	Arginine dihydrolase	آرژینین دی هیدرولاز
100	100	100	100	H ₂ S from cysteine	تولید H ₂ S از سیستئین
100	100	100	100	H ₂ S from thiosulfate	تولید H ₂ S از تیوسولفات
					سدیم
100	67	21	73	Gas form glucose	تولید گاز از گلوکز
58	67	14	20	Indole	تولید اندول
100	89	64	13	Methyl red reaction	متیل رد
0	11	36	87	Acetoin production	تولید استوئین
8	8	14	87	Levan from sucrose	تولید لوآن
16	0	7	53	Reducing substances from sucrose	تولید مواد احیاء کننده از ساکارز
0	0	0	0	Ketolactose production	تولید کتولاکتوز
0	0	0	0	Phenylalanine deaminase	فنیل آلانین د آمیناز
58	11	35	60	Deoxyribonuclease	داکسی ریبونوکلیئاز
V	V	V	V	Hypersensitive reaction	فوق حساسیت در توتون

Table 2. (continued)				جدول ۲- (ادامه)	
50	78	42	66	Phosphatase	فسفاتاز
100	100	86	93	Maximum growth temp (36-37 ^{0C})	تحمل در 36-37 ^{0C}
50	77	21	33	Maximum growth temp(39-40 ^{0C})	تحمل در 39-40 ^{0C}
100	100	100	100	Growth on 4% NaCl	تحمل نمک طعام 4 درصد
100	100	100	100	Growth on 5% NaCl	تحمل نمک طعام 5 درصد
0	0	0	0	King - B Medium	تولید رنگ فلورسنت روی محیط King-B
75	22	42	6	Clearing zone on YDC	هاله شفاف اطراف کلنی روی YDC
75	89	36	87	Utilization of asparagine as sole source of carbon and nitrogen Acid production from	استفاده از اسپارازین به عنوان تنها منبع تولید اسید از
100	100	100	100	Glucose	گلوکز
100	100	100	100	Arabinose	آرابینوز
100	100	100	100	Fructose	فروکتوز
100	100	100	100	D_xylose	زایلوز (D)
100	100	100	100	Rhamnose	رامنوز
100	100	100	100	Salicin	سالیسین
100	89	93	93	Sorbitol	سوربیتول
100	78	86	100	Raffinose	رافینوز
100	100	100	100	Sucrose	ساکارز
100	88	93	100	Melibiose	ملی بیوز
100	100	100	100	Trehalose	تری هالوز
100	100	100	100	Galactose	گالاکتوز

Table 2. (continued)

جدول ۲- (ادامه)

100	100	100	100	Cellobiose	سلوبیوز
100	100	100	100	Lactose	لاکتوز
92	78	57	80	Dextrin	دکسترین
58	33	0	94	α methyl - D - glucoside	آلفامیتل دگلوکوزید
	67	044	54	Palatinose	پالاتینوز
100	89	36	100	Maltose	مالتوز
100	100	100	100	Amygdalin	آمیگدالین
83	21	0	33	Inositol	اینوزیتول
16	88	78	73	Inulin	اینولین
				Utilization of :	استفاده از
0	44	86	0	L-tartrate	تارتارات - ال
100	100	100	100	Lactate	د - لاکتات
100	100	21	94	Malonate	مالونات
67	8	64	100	Acetate	استات
83	22	7	46	Galacturonate	گالاکتورانات
100	100	78	94	Citrate	سیترات

a, تعداد جدایه‌های هر گروه در پرانتز

a.No. of strains in parenthesis

جدول ۳- خصوصیات افتراقی گروه‌های پکتوباکتریوم جداشده از سیب‌زمینی و سایر گیاهان در استان فارس

Table3. Differential characteristics of the *Pectobacterium* strains isolated from potato and other plants in Fars

درصد جدایه‌های مثبت در هر گروه (Phenon)				Characteristic	خصوصیت
% strains positive in each group					
1 (12)	2 (9)	3 (14)	4 (15)a		
0	0	35	46	Casein hydrolysis	هیدرولیز کازئین
42	0	57	54	Gelatin hydrolysis	هیدرولیز ژلاتین
17	0	0	80	Arginine dihydrolase	آرجی نین دی هیدرولاز
50	78	42	66	Phosphatase	فسفاتاز
58	67	14	20	Indole	اندول
100	0	21	73	Gas from glucose	گازاز گلوکز
16	0	7	53	Reducing substance from sucrose	تولید مواد احیاءکننده از ساکارز
100	100	86	93	Maximum growth temp(36-37 ^{0c})	تحمل در 36-37 °C
50	77	21	33	Maximum growth temp(39-40 ^{0c})	تحمل در 39-40 °C
17	89	0	34	Sensivity to erythromycin	حساسیت به اریترمایسین
				Acid production from	تولید اسید از:
100	89	93	94	Sorbitol	سوربیتول
94	86	100	92	Amygdalin	آمیگدالین
100	89	36	100	Maltose	مالتوز
58	33	0	94	α methyl- D - glucoside	آلفامیتل دگلوکوزید
67	44	0	54	Palatinose	پالاتینوز
83	21	0	33	Inositol	اینوزیتول
16	88	78	73	Inulin	اینولین
92	78	57	80	Dextrin	دکسترین

Table 3. (continued)				جدول ۳- (ادامه)
100	88	93	100	Melibiose ملی بیوز
100	78	93	100	Raffinose رافینوز
				Utilization of : استفاده از:
100	100	7	94	Malonate مالونات
100	100	78	94	Citrate سیترات
83	22	7	46	Galacturonate گالاکتورانات
0	44	86	0	L-tartrate تارتارات - ال

a, No of strains

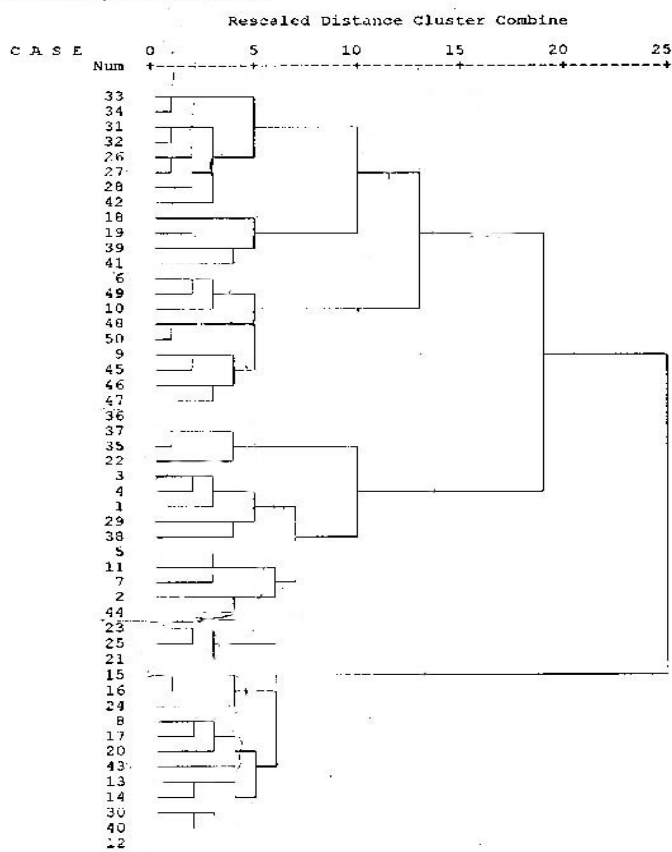
a, تعداد جدایه‌های هر گروه در پرائنتز

بحث

باکتریهای جدا شده میله ای شکل، متحرک و با تاژک های محیطی (Peritrichous)، گرم منفی و بی هوازی اختیاری بوده و دمای مناسب رشد آنها ۲۷-۳۰ درجه سانتیگراد بود. همه قادر به ایجاد پوسیدگی نرم در بافتهای گیاه، احیا کننده نیترات، مولد H_2S از سیستمین ولی اوره آزمنفی بودند. از قندهای گلوکز، گالاکتوز، فروکتوز، سوکروز، لاکتوز، رافینوز، آرابینوز، سلوبیوز، گلسیرین، سالیسین و ملی بیوز اسید تولید کردند. بر این اساس بعنوان گونه‌های پکتوباکتریوم شناسائی شدند (Lelliott and Dickey 1984). جدایه‌ها از نظر خصوصیات فنوتیپی در ۴ گروه طبقه بندی شدند. پراکندگی استرینهای *Pectobacterium* در گروه‌های فوق براساس اختلاف در نتایج بعضی آزمونها و نیز اختلاف در میزان تولید از اسید قندهای متفاوت بود (Margaert *et al.* 1984). جدایه‌های گروه اول بر اساس تولید اسید از آلفامتیل دی گلوکوزید (۵۸ درصد جدایه‌ها)، سوریتول، آمیگدالین، اینوزیتول (۸۳٪ جدایه‌ها)، دکسترین (۹۲٪ جدایه‌ها)، ملی بیوز و رافینوز و نیز استفاده از مالونات، سیترات و گالاکتورانات (۸۳٪ جدایه‌ها)، حساسیت به اریترومایسین (۱۷٪ جدایه‌ها)، تولید اندول (۵۸٪ جدایه‌ها) و فسفاتاز (۵۰٪ جدایه‌ها) بیشترین شباهت (۷۱٪) را به *Pcc* داشتند. ولی از نظر قابلیت تولید اسید از آلفا متیل دی گلوکوزید، پالاتینوز، مالتوز، فروکتوز، ملی بیوز و رافینوز و تعداد دیگری از خصوصیات

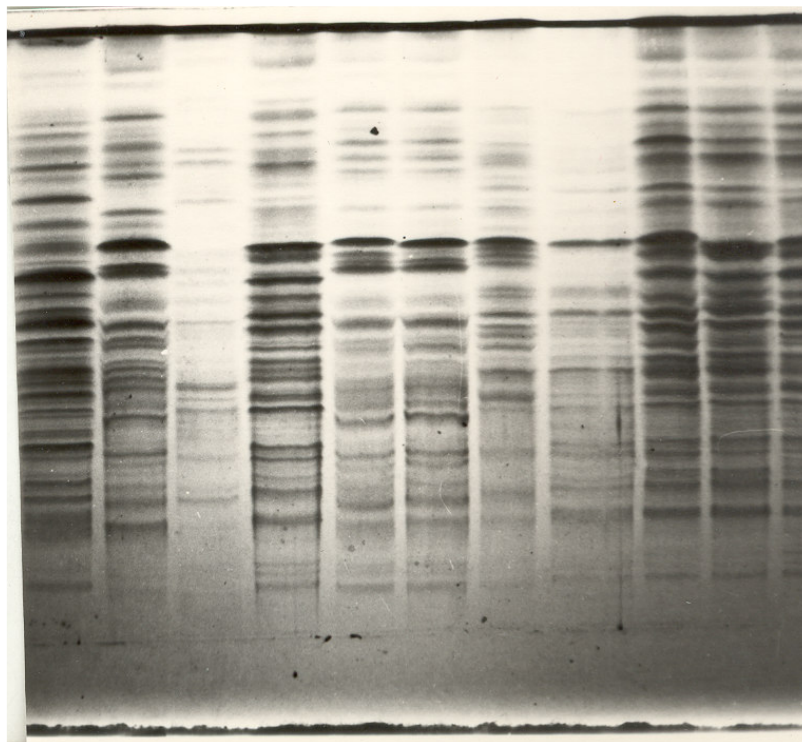
10 Mar 97 SPSS for MS WINDOWS Release 6.0 Page 2
 ***** H I E R A R C H I C A L C L U S T E R A N A L Y S I S *****

Dendrogram using Ward Method

شکل ۱- دندروگرام قرابت جدایه‌های پکتوباکتریوم جدا شده از سیب‌زمینی و سایر میزبانان در استان فارس از نظر خصوصیات فنوتیپی.

Fig.1. Phenogram of *Pectobacterium* strains isolated from potato and other plants in Fars Province.

شکل ۲- نقوش الکتروفورزی پروتئینهای سلولی جدایه‌های پکتوباکتریوم جدا شده از سیب زمینی در استان فارس در ژل پلی آکریل آمید ۱۰٪. چاهک‌ها شامل ۱- جدایه ۳۶ (از گروه ۴)، ۲- جدایه ۳۷ (گروه ۴)، ۳- جدایه ۳۹ (گروه ۴)، ۴- ذرت ۴۲۱ (DC استاندارد)، ۵- جدایه ۴۱ (گروه ۴)، ۶- جدایه ۱۵ (گروه ۲)، ۷- جدایه ۴۶ (گروه ۴)، ۸- جدایه ۲۰ (گروه ۲)، ۹- DC ذرت (استاندارد)، ۱۰- جدایه ۵ (گروه ۱) و ۱۱- زنبق ۱۱۱ (جدایه استاندارد *Pcc* نقوش باند‌های گروه سه به جز یک یا دو باند شبیه جدایه‌های گروه چهار بوده است).

Fig. 2. Electrophoretic pattern of cell proteins of *Pectobacterium* strains isolated from potato in Fars Province. Lanes: 1, strain 36 (phenon 4); 2, strain 37 (phenon 4); 3, strain 39 (phenon 4); 4, maize strain 421 (reference strain of *Dickeya chrysanthemi*); 5, strain 41 (phenon 4); 6, strain 15 (phenon 2); 7, strain 46 (phenon 4); 8, strain 20 (phenon 2); 9, a reference strain of *D. chrysanthemi*; 10, strain , (phenon 1); 11, Iris strain 111 (*P. carotovorum* subsp. *carotovorum*).

۶۷٪ شباهت با *Pa* دارند. شباهت آنها با ویژگیهای *D.chrysanthemi* ۶۵٪ بوده وجود مشترک کلیدی آنها با این زیر گونه قابلیت تولید اسید از اینوزیتول، ملی بیوز و *D* رافینوز است (Holt *et al.* 1994, Lelliott & Dikey 1984).

چند جدایه گروه اول شیر لیتاموس را لخته نکرده و از این نظر و در پاره ای ویژگیهای دیگر (مصرف تری هالوز، گالاکتوز، لاکتوز، و سیترات، رشد در NaCl ۵ درصد و در ۳۲ °C) به *Pw* شبیه بودند، ولی برخلاف این زیر گونه قادر به پیتونیزه کردن شیر نبودند (Gallios *et al.* 1992, Goto & Mutsumoto 1987). توانایی جدایه‌ها در تولید اسید از آلفا متیل دی گلوکید، پالاتینوز و اینوزیتول تطابق کامل با جداول موجود نداشته و منجر به شباهت این گروه به زیر گونه‌های مختلف (*Pco*, *Pw*, *Pb*, *Pcc*) و گونه *Dc* (در حد فاصل ۵۰ الی ۷۱ درصد) شده است. شباهت این گروه با زیرگونه *Pb* در آزمونهای استفاده از ملی بیوز و سلوبیوز و تفاوت در قابلیت تولید اسید از رافینوز، تری هالوز دکسترین می‌باشد (Thomson *et al.* 1981). در مجموع جدایه‌های گروه اول شباهت کافی با گونه *Dc* (۶۵٪) و زیرگونه‌های توصیف شده *Pc* را نداشته و به نظر می‌رسد متعلق به گونه یا زیرگونه‌های بینابین *Pc* و *Dc* باشند.

جدایه‌های گروه دوم براساس تولید اسید از سوربیتول، مالتوز و آمیگدالین (۸۹ درصد جدایه‌ها) اینولین و ملی بیوز (۸۸٪ جدایه‌ها) دکسترین و *D* رافینوز (۷۸٪ جدایه‌ها) آلفا متیل دی گلوکزید (۳۳٪ جدایه‌ها) و نیز استفاده از مالونات، سیترات و گالاکتورنات (۲۲٪ جدایه‌ها) حساسیت به اریترومایسین (۸۹ درصد جوایه‌ها) تولید اندول (۶۷٪ جدایه‌ها) و فسفاتاز (۷۸٪ جدایه‌ها) بیشترین شباهت (۷۵٪) را به گونه *Dc* دارند. تفاوت آنها با آن گونه در خصوصیات تولید اسید از آمیگدالین (۱۰۰٪)، مالتوز (۸۹٪)، دکسترین (۷۸٪) و پالاتینوز (۴۰٪) می‌باشد (Holt *et al.* 1994, Lelliott & Dickey 1984).

شباهت این گروه به میزان ۶۷ درصد به *Pa* به علت قابلیت تولید اسید از مالتوز، اینوزیتول ملی بیوز، *D* رافینوز و استفاده از سیترات است. شباهت گروه فوق به میزان ۶۵ درصد به *Pcc* به علت قابلیت تولید اسید از مالتوز، اینوزیتول، ملی بیوز، *D* رافینوز و استفاده از سیترات است. تشابه و تفاوت استرینها در تولید اسید از آلفا متیل متیل د گلوکزید، پالاتینوز و مالتوز باعث شباهت آن به زیر گونه و گونه‌های *Pb*, *Pco* و *Pw* به ترتیب به میزانهای ۶۵ درصد، ۵۸ درصد

و ۴۹ درصد شده است و اختلاف جدایه‌های گروه دوم با *Pb* در آزمونهای تولید اسید از سوریتول، ملی بیوز و تعداد دیگری از خصوصیات است، همچنین فرق آنها با زیرگونه *Pco* در تولید H_2S از تیوسولفات سدیم و سنیستین، تولید اندول، گاز از گلوکز و فسفاتاز می‌باشد (Gallios *et al.* 1992 & Thomson *et al.* 1981).

با توجه به عدم ایجاد لخته در شیر لیتاموس چند جدایه در این گروه به *Pw* شباهت داشتند ولی قادر به پپتونیزه نمودن محیط نبودند و از این لحاظ با زیرگونه فوق متفاوتند (Goto & Matsumoto 1987).

در مجموع جدایه‌های گروه دوم شباهت کافی با گونه *Dc* و زیر گونه‌های توصیف شده *Pc* را نداشته و به نظر می‌رسد متعلق به گونه *Dc* بوده و یا بینابین زیر گونه‌های *Pc* قرار می‌گیرند.

جدایه‌های موجود در گروه اول و دوم از نظر تولید اسید از آلفا متیل دی گلوکوزید، پالاتینوز و اینولین متغیر بوده و در سایر خصوصیات در حد ۸۷ درصد به هم شباهت دارند. تفاوت این دو گروه از نظر قابلیت تولید آنزیم فسفاتاز، حساسیت به اریتروماسین و آرچی نین دی هیدرولاز می‌باشد (Gallios *et al.* 1992 & Thomson (Holt *et al.* 1994, Lelliott & Dickey 1984) *et al.* 1981).

با توجه به وجود استرینهای غیر عادی در گروه *carotovora* و عدم تطابق کامل گروههای اول و دوم با جداول افتراقی گونه‌ها و زیر گونه‌های شناخته شده موجود، به ویژه براساس قابلیت تولید اسید از قندهای آلفا متیل دی گلوکوزید، مالتوز، اینولین و دکسترین، استفاده از مالونات و سترات و هیدرولیز ژلاتین و حساسیت به اریترماسین با قاطعیت نمی‌توان در مورد آنها اعلام نظر نمود. به نظر می‌رسد که این جدایه‌ها خصوصیات بین گونه *Dc* و زیرگونه‌های *Pc* را دارا هستند (Goto & Matsumoto 1987).

برغم درصد شباهت ذکر شده با *Pcw*، براساس قابلیت تولید H_2S در هر دو زیر گروه، احتمال نزدیکی آنها به این زیر گونه کم می‌باشد بنابراین احتمال می‌رود با جمع‌آوری جدایه‌های بیشتر از تمام مناطق وانجام بررسی‌های تکمیلی بتوان زیر گونه‌های جدیدی را معرفی نمود.

گروه سوم و چهارم از لحاظ خصوصیات بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی به هم نزدیکتر بوده و متعلق به یک گونه هستند. جدایه‌های گروه سوم که در دمای ۳۶ تا ۳۷ درجه سانتیگراد رشد کرده و توانایی استفاده از آلفامتیل دی گلوکوزید و پالاتینوز را ندارند و همچنین قادر به تولید اسید از ملی بیوز و د رافینوز می‌باشند (۸۴ درصد) به زیر گونه *Pcc* نسبت داده می‌شوند (Holt et al. 1994, Lelliott & Dickey 1984).

درصد شباهت این گروه با توجه به تعداد خصوصیات یکسان نسبت به کل ویژگیهای تعیین شده به *Pcc* ۸۴ درصد بود. استرینهای این گروه در هیدرولیز کازئین، ژلاتین، تولید فسفاتاز، اندول و آزمون DNase و مصرف مالونات، سیترات گالاکتورنات و تارتارات و تولید اسید از دکسترین، مالتوز، اینولین و اینوزیتول متغیر بودند (جدول ۳).

درصد شباهت گروه سوم به چهارم ۷۵ درصد می‌باشد. در گروه یاد شده چهار زیر گروه تعیین شد. که در آنها ۹۰ درصد تشابه دیده می‌شود. چندین جدایه در گروه سوم براساس عدم مصرف سیترات و فقدان قابلیت تولید اسید از ملی بیوز و د رافینوز به زیر گونه *Pb* شباهت دارند در حالی که سایر خصوصیات آنها مشابه *Pcc* است و از چغندر قند جدا شده‌اند (Thomson et al. 1981).

جدایه‌های گروه چهارم که قادر به تولید اسید از مالتوز، آلفا متیل د گلوکوزید، ملی بیوز و D رافینوز بودند، ۷۴ درصد به *Pa* شباهت داشتند. جدایه‌های گروه چهارم در تولید مواد احیاء کننده از ساکارز (۵۳ درصد)، فسفاتاز (۶۶ درصد) حساسیت به اریتروماپسین (۳۴ درصد) و تولید اسید از پالاتینوز (۵۴ درصد)، اینوزیتول (۳۳ درصد) و اینولین (۷۳ درصد) و مصرف مالونات (۹۴ درصد) متغیر بودند (جدول ۳).

جدایه‌های گروه چهارم با توجه به قابلیت مصرف مالونات درصد بالای تولید فسفاتاز و تولید گاز از گلوکز به گروه اول و دوم شباهت دارند.

گروه فوق، خود از چهار زیر گروه تشکیل شده است که در بین آنها ۹۴ درصد تشابه دیده شد. اغلب جدایه‌های موجود در هر زیر گروه قادر به استفاده و تولید اسید از سوربیتول می‌باشند. این ویژگی نیز با خصوصیات زیر گونه‌ها در جداول افتراقی موجود تطابق نداشته و فقط برای زیر گونه *Pco* چنین قابلیت ذکر گردیده است (Gallios et al. 1992).

مقایسه نقوش الکتروفورزی پروتئین‌های سلولی جدایه‌ها در گروه‌های مختلف نیز موید

تنوع بالای آنها می باشد. برخی جدایه‌ها با جدایه‌های شناسائی شده شباهتهای کلی نشان دادند ولی کاملاً یکسان نبودند.

جدایه ۲۰ از گروه ۲ با جدایه استاندارد زنبق (*Pcc*) از نظر نوارهای پروتئینی اصلی شباهت داشت (شکل ۲). به رغم تشابه فنوتیپی نسبی، نقوش الکتروفورزی پروتئینهای سلولی جدایه‌های گروه یک با یک جدایه *Dc* شباهت چندانی نداشت (شکل ۲). بنابراین با توجه به تنوع مشاهده شده در آزمونهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی خصوصیات جدایه‌های بررسی شده *Pcc* و *Pa* تطابق کافی با جداول افتراقی گونه و زیر گونه‌ها *Pectobacterium* نداشته و این دو باکتری در ایران تنوع زیادی دارند. صفات متغیر جدایه‌های ایران در مقایسه با جداول افتراقی تولید اسید از، دکسترین و سوربیتول و مصرف مالونات، تارتارات و گالاتورانات و تولید آرچی نین دی هیدرولاز می باشد (جدول ۳). بعضی جدایه‌ها با جدایه‌های شناسایی شده شباهتهای کلی را نشان دادند ولی کاملاً یکسان نبودند. شباهت نقوش الکتروفورزی گروه اول به سوم (در چند جدایه) به میزان ۶۲ الی ۶۷ درصد نشان دهنده نزدیکی این دو گروه می باشد. گروه بندی بدست آمده در آنالیز عددی نیز نشان دهنده چنین شباهتی است. تغییرات ضربی تشابه در بین گروهها و ناهمگن بودن نقوش الکتروفورزی نشان دهنده تنوع جدایه‌های بررسی شده است.

کلیه جدایه‌ها بر روی غده‌های سیب‌زمینی کشت شده بیماریزا بودند. همچنین ۱۲ درصد آنها بر روی برگ دیفن باخیا ایجاد آب سوختگی و نکروز نمودند. جدایه‌های اخیر در گروه‌های دوم و چهارم قرار داشتند بنابراین تفکیک جدایه‌ها بر اساس علائم روی میزبان چندان عملی نیست.

در آینده لازم است مطالعات تاکسونومیک وسیع و گسترده تری، به صورت پلی‌فازی (*Polyphasic*) روی پکتوباکتریومهای مولد پوسیدگی نرم در محصولات متنوع مناطق مختلف کشور انجام پذیرد، تا موقعیت این گروه و احتمالاً وجود زیر گونه‌های دیگر (احتمالاً جدید) روشن تر گردد.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (49-53) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارندگان: اسفندیار ظهور پرالک، بخش تحقیقات آفات و بیماری های گیاهی، مرکز تحقیقات کشاورزی خراسان مشهد، دکتر حشمت‌اله رحیمیان، بخش گیاهپزشکی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه مازندران، ساری، ضیاءالدین پنی‌هاشمی، بخش گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز

Archive of SID